

Voerendaal 1 – Venlo 1 klein

Door: NICO VAN DER HOOGT

De stormbal

Een “stormbal” is een maritiem waarschuwingssein. Het is een zwarte bal die door de kustwachtstations werd gehesen als stormwaarschuwing. In de Nederlandse taal wordt “het hijsen van de stormbal” gebruikt als aanduiding dat door een persoon of organisatie een waarschuwing wordt gegeven. De Engelse vertaling van “stormbal” is “blackball”.

Aldus de alleswetende Wikipedia.

En dat die bal metaforisch nu ook in Venlo in top moet, zal niemand verbazen. Want voor de vierde maal eindigde onze externe, ditmaal in het rurale Klimmen, met een eindstand van 3½-2½. Voor de Voerendalers welteverstaan.

¹ Quo vadis? Waarheen gaat gij? Volgens de legende vroeg de uit Rome vluchtende Petrus dit aan Christus, die hij op zijn vlucht ontmoette.

Dankzij een plusbordpunt bivakkeert het kleine Venlo 1 op plaats 7 in de provinciale rangschikking. Daar waar het kampioenschap vorig jaar nog lonkte in de ultieme competitiefase, dreigt nu de rampzalige (af)gang naar de eerste klas...

Dat de nederlaag weer nipt was vermag slechts een pleister heten op een gapende wonde.

Quo vadis¹, Venlo 1? Die bange vraag weerhoudt momenteel menig betrokken Venloos clublid van een gezonde nachtrust. Ja, de toestand is dan wel hopeloos, maar... nog niet verloren. Want de veerkracht en Venlose vechtlust worden alom geroemd en zijn niet gebroken!

Komt goed, mensen! En ga vooral rustig weer slapen. Voordat ik overga naar de beschrijving van de krijgshandelingen, een bekentenis mijnerzijds. Vanwege de precaire toestand van ons team heb ik – zeer kort – overwogen dit verslag door een chatbot te laten schrijven. Zo DiepZiek was ik van het resultaat. Echter: de verleiding weerstaan!

Tja, AI, ai,ai,ai... Een waarschuwing:

Nu dan enige krenten gevist uit de schaaksoep.

Als eerste Olafs pot. Wederom uitgerukt vanaf Noordwijk naar het diepe, helaas donkere zuiden.

Bord 3

Wit: Ger Schaffhausen

Zwart: Olaf P.Cliteur

Na een Hollands gestampte pot (1.d4 f5 2.Lg5 !?) heb ik de notatie kunnen volgen tot en met: 27...Tcd8

En daarvan is beeld:

Na 28.b4 is de zaak in evenwicht. Het liep anders en Ger wist op de damevleugel op te rukken. Na 41 zetten moest Olaf de strijd staken.

Ook Bas redde het niet. Een afgeslagen remise bod keerde zich tegen hem.

Bord 5

Wit: Bas van der Grinten

Zwart: Marcel Didden

Lange tijd heeft captain/chauffeur/abac-tis Bas de teugels strak in de hand. Dan weet Marcel tegenspel op te zetten via

de open h-lijn. En na 32 zetten sluipt de worm in de witte veste...

Beeld! Stelling na 32...Th4-h3

Nu had 33.f4 de koe van het ijs gehaald. Ook speelbaar was Bas' 33.Pf1 Th1+ 34.Kf2 T8h2+ 35.Kg3 Tb2 36.Tae1? Dit vinden de elektronica bedenkelijk. Terecht, zo zal blijken. Stelling:

Het doek viel na: 36...g5 37.d5 cxd5 38.cxd5 e5 39.Td3 Tg1+ 40.Kh3 Tf2 41.Tdd1 Txf3 42.Kh2 Tgx4+ lekker snacken.. 43.Pe3 Te4 0-1

Hoog tijd voor enige ontspanning!

Let op je cholesterol Jaap, met dat gesnack!

Was het dan allemaal kommer en kwel die namiddag? Neen. John wist er een puntdeling uit te slepen.

Bord 6

Wit: John de Laat

Zwart: Ron Dohmen

Lange tijd gaat een symmetrische Engelsman/vrouw/het, keurig gelijk op. Totdat Ron de eerste forse uitglijder laat noteren. We bezien dat tafereel na: **31.f2-f4?**

En dat betekent een ernstige verzwakking van de witte positie. Zeker na Johns

31...Db6! 32.Pce2? en dodelijk was nu **32...Pf5** (of **Dc5** of **Pc6**) en het siliconenmonstertje meldt een voordeel van zo'n 5 pionpunten. John besloot evenwel tot **32...Txd3** met nog steeds winnend voordeel. Dan na **34.h5** staan de spullen er als volgt bij:

Nu kan onze man toeslaan met: **34...Pf5!** En g3 is het kind van de rekening. Dat kind werd helaas met het badwater weggespoeld via: **34...Kh7?** Er volgde: **35.hxg6+ Pxd6 36.Te1 Le7?** Snel beeld!

Nu kan Ron weer op zijn beurt toeslaan: 37.f5! exf5 38.Dxf5 en dan zit John zwaar in de puree. De witspeler gaat aan die kans voorbij met **37.De2?** en Fritzke ziet weer winstkansen voor zwart middels: 37...Lh4! Maar na **37...Tc4 38.Td1 Lf8 39.Dd3 Lg7 40.De2** verzandde de schermutseling in een vredesvape.²

De gebeurtenissen aan bord 1 en 2 zijn helaas niet voor verder uitgebreid commentaar beschikbaar. Rainer, bord 1, liep door een rekenfout tegen een van zijn zeldzame nederlagen aan. Ololi daarentegen zorgde wel voor een Venloos punt.

Dus maar over naar de slotpot van die dag, die van mijzelf.

Bord 4

Wit: Sander Bachaus

Zwart: Nico van der Hoogt

En al vlot wist ik na een Kan Siciliaan (toch wel bekend hoop ik?) een klein zwart plusje te bewerkstelligen. Aanschouw de stelling na **8.0-0-0 Lxc3 9.bxc3**

² vape→ja, we gaan met de tijd mee! (Niet fraai..)

Zo ligt de voormalige damevleugel er wat verformfaaid bij. Ik zag het wel zitten voor de rest van de partij! Inderdaad wist ik langere tijd het beste van het spel te houden, daarbij af en toe consequent de sterkste voortzettingen vermijgend... Sander knokt terug tot we na **27.Dg3-f4** de apotheose bereiken. Bewijs:

Sander verhoogt de druk op Pf6. De sterkste zet was nu 27...Tc6 met stellingsevenwicht. Ja, dat zou dan wel de sterkste voortzetting zijn, maar... niet de beste! (Nee, de bovenkamer is nog o.k!) Ik verklaar mij nader. Na 27...Tc6 volgt er een grootscheepse afruil op f6 naar een remisestelling. Op dat moment te weinig voor de teamscore. Daarbij komt dat er in de positie een levensgroot gevaar schuilt voor de witspeler. En dus besloot ik gebruik te maken van het psychologische fenomeen van de ultieme *verleiding*³. Welbekend sedert het begin van de mensheid door dat akkefietje van Eva met Adam in het Aards Paradijs, weet u nog? Mijn appel in dit geval was het paard op d7 na **27...P5d7?!** Dat verleidingsdiagram in beeld voor uw gemak.

³ verleiding→het verlokken tot rampzalig handelen

Verleidingsdiagram na 27...Ped7

Let u in dit verband ook even op die donkere dekselse deugniet op c3? Die is cruciaal in het snode zwarte plan.

Goed, ik had de lokzet vrij snel gespeeld – er was sprake van bedenktijd krapte – en met een onbewogen uiterlijk maar met bonzend hart wachtte ik Sanders reactie af. Reeds zweefde zijn hand een tweetal seconden boven het bord en... sloeg hij het lokaaspaard met **28.Td6xd7** van het bord. Om na mijn dodelijke counter 1 zet later – er kwam zelfs een vier letterige Engelse krachtterm aan te pas – gedesillusioneerd op te geven.

Natuurlijk had ù allang in gaten hoe dat ging.

Ja, een mooi (?) persoonlijk succes. Overschaduwed door onze teamnederlaag.

Ter relativering:

Wat moet dat toch met die koningin, Lowie?

Tot slot.

Stof ik nog maar even een oude anekdote uit de rijke historie van de (Koninklijk Erkende) VSV voor u af.

Zulks in verband met mijn paradoxaal-cryptische observatie van zo juist; wel de sterkste zet maar niet de beste.

Het was in de jaren 60 van de vorige eeuw dat er bij de VSV een nabeschouwing plaatsvond van een gespeelde schaakpot. Toeschouwers er om heen, meepratend en analyserend, u kent dat wel. Onder die Kiebitze bevond zich ook de Arcense VSV'er Sjraar van Megen. Hij opperde op enig moment een fraaie, sluitende combinatie die tot dame winst zou leiden. Dat klopte. Tot een volgende bemoeial opmerkte: *“Maar Sjraar, je kan toch ook mat in 2 geven?”* Waarop die de legendarische woorden sprak: *“Maar mat is niet altijd het beste...”*

Waarvan akte! Dank voor uw aandacht.

Dit allemaal zonder CHATGPT en dergelijke!

Nico. Februari 2025